

Het zegel van het Opus Dei

Een kruis in de wereld: dat is wat het zegel van Opus Dei voorstelt, zoals de Stichter het in februari 1943 op een stuk papier tekende. Zo vertellen in dit artikel de biografen van de heilige Jozefmaria.

22-10-2023

In het begin van de jaren veertig mediteerde de heilige Jozefmaria over de juridische vorm die priesters in staat zou stellen tot het Werk te behoren. Het enige wat ontbrak was

de (titel van) wijding die hun priesterlijke dienstwerk in Opus Dei mogelijk zou maken.

Op 14 februari 1943 droeg de stichter de heilige Mis op in de kapel van het vrouwencentrum van Opus Dei in de Jorge Manrique-sstraat in Madrid. Tijdens de Mis zag hij duidelijk de oplossing voor wat later het Priestergenootschap van het Heilig Kruis zou worden. Bij het verlaten van de kapel vroeg hij om een pen en ging alleen een kamer binnen. Daar haalde hij zijn zakagenda tevoorschijn en schreef op het vel papier voor zondag 14 februari, Valentijnsdag: "Bij de vrouwen thuis, tijdens de Heilige Mis: *Societas Sacerdotalis Sanctae Crucis*"; en daarna maakte hij een kleine tekening (het ontwerp van een cirkel met daarin een kruis).

► Download het zegel in zwart-wit.

Een paar minuten later verscheen hij in de hal, zichtbaar ontroerd. Een van de aanwezigen herinnert zich dat hij zei, terwijl hij een vel papier liet zien waarop hij een cirkel had getekend met een kruis in het midden: "Kijk, dit wordt het zegel van het Werk. Het zegel, niet het wapenschild: Opus Dei heeft geen wapenschild. Het betekent de wereld en, ingebed in het hart van de wereld, het kruis, dat het priesterschap is.

De heilige Jozefmaria wilde geen wapenschilden, zodat de gelovigen van het Werk hun roeping op een natuurlijke manier konden leven, zonder opzichtigheid. In De Weg 641 zegt hij: "Discretie is noch geheimhouding, noch

geheimzinnigheid -, maar eenvoudig: gewoon doen". In de historisch-kritische uitgave van *De Weg* wordt het verlangen naar discretie met de volgende woorden uitgelegd: "In een 'katholieke wereld' die de nadruk legde op uiterlijke tekenen – insignes, vlaggen, gewoonten, kledingstukken, uniformen van confessionele politieke partijen – werd gezegd dat dit 'mysterie', 'geheimzinnigheid' was. Escrivá ontkent dit. Hij bevestigt dat het gewoon natuurlijkheid is". Vandaar de keuze voor een eenvoudig zegel.

De dag nadat hij het getekend had, ging de heilige Jozefmaria naar het koninklijk paleis El Escorial, niet ver van Madrid, waar enkele gelovigen van Opus Dei zich voorbereidden op theologie-examens. Daar bracht hij Alvaro del Portillo op de hoogte van de genade die hij de vorige dag

tijdens de Mis van onze Heer had ontvangen: de kerkrechtelijke inpassing van de priesters, de naam van het op te richten genootschap en ook het zegel, dat voor heel Opus Dei zou gelden.

Later verklaarde Monseigneur Alvaro del Portillo: "Het was daar, in die kapel, tijdens de Mis, dat hij de canonieke oplossing zag zodat priesters van het Werk gewijd konden worden, en zelfs de naam en het zegel van de Priestergenootschap van het Heilig Kruis: een cirkel die de wereld symboliseert en daarbinnen het Kruis, dat het priesterschap is".

In dit zegel zag de heilige Jozefmaria, dat God iets had gedaan wat vergelijkbaar is met wat notarissen doen na het opstellen van een document: ze plaatsen hun handtekening en zegel om de authenticiteit van het document te bevestigen. Of zoals de heilige Paulus

die, toen hij klaar was met het dicteren van sommige van zijn brieven, in zijn eigen handschrift - *scripsi mea manu* (Filemon 19) - toevoegde om te bevestigen dat alles van hem was.

pdf | Document automatisch
aangemaakt door [https://opusdei.org/nl/
article/het-zegel-van-het-opus-dei/](https://opusdei.org/nl/article/het-zegel-van-het-opus-dei/)
(20-3-2026)